

Giedu dainelę (Kalnai ant kalnų)
žodžiai A. Baranausko „Praeities paminėjimas“

Gie-du dai - ne - lę, sa-vo gies - me - lę a - pie rū - pes - čius, var - ge - lius. Kal
Lie-tu-vos kraš - to ne taip iš raš - to gie-du se - nų - jų žo - de - lius.

10 nai ant kal - nų, o ant tų kal - nų, kal-nai ir ma - ži kal - ne -
nai Lie - tu - va per am - žius bu - vo

19 liai. Te -
taip sa-ko mū - sų se - no - liai, taip sa-ko mū - sų se - no - liai.

1. Giedu dainelę,
Savo giesmelę
Apie rūpesčius, vargelius
Lietuvos krašto.
Ne taip iš rašto –
Giedu senųjų žodelius.

Priedainis:

*Kalnai ant kalnų,
O ant tų kalnų –
Kalnai ir maži kalneliai:
Tenai Lietuva
Per amžius buvo,
Kaip sako mūsų seneliai.*

2. Ūžė, braškėjo
Medžiai nuo vėjo
Ten, kur lietuviai gyveno;
Ten miškai snaudė,
Ten meškas gaudė
Kasdien lietuviai iš seno.

Priedainis:

*Ant pilies kalno,
Ant smėlio kalno
Ažuolai šventi kerėjo
Ir tie dievaičiai,*

*Kuriuos žemaičiai,
Kuriuos aukštaičiai turėjo.*

3. Ir labai buvo
Plati Lietuva,
Daugel ji žemių turėjo! (Žmonės laisvingi, .
Buvo turtingi –
Niekur nebuvo vergijos.

Priedainis:

*Kalnai ant kalnų,
O ant tų kalnų –
Kalnai ir maži kalneliai:
Tenai Lietuva
Per amžius buvo,
Kaip sako mūsų seneliai.*